

man kun i den retning, hvor udlændinge bliver bedre stillet end danskere. Men i det øjeblik, hvor spørgsmålet går den anden vej, hvor man ønsker, at danskere skal være lige så godt stillet som udlændinge, ja, så meddeler nævnet, at det ikke er en sag for dem at tage sig af. Og det synes jeg er synd. Hvis sådan et nævn skal have en eksistensberettigelse, så skal det være et ligestillingsnævn. Det er det ikke.

Desuden er det Fremskridtspartiets opfattelse også på baggrund af udenlandske erfaringer, at det ikke er hensigtsmæssigt, at man pakker udlændinge – hvad enten de er indvandrere, familiesammenførte eller flygtninge – ind i vat. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Vi ved fra udenlandske erfaringer i bl.a. Tyskland og England, at hvis man stiller krav til udlændinge, så får de en langt større selvværdsfølelse, de får langt større incitament til at indgå i det pågældende samfund, hvor de nu engang opholder sig, de får langt større incitament til at yde en indsats og dermed hurtigere blive integreret i det pågældende samfund.

Men i det øjeblik, hvor man pakker dem ind i vat og ikke nøjes med at pakke dem ind i vat, men oven i købet lægger en skal uden om, ja, så er det næsten umuligt for det pågældende menneske at blive integreret i et samfund.

Og således er det selvfølgelig meget, meget uhensigtsmæssigt, at bl.a. de overførselsindkomster, som udlændinge kan få, har en sådan størrelse, at det for langt de flestes vedkommende end ikke kan betale sig at tage et egentligt arbejde. På den måde afskærer man dem fra at blive integreret i det danske samfund, og det synes vi er synd, og vi synes, det var noget af det, som nævnet burde have taget fat i. Det har det ikke gjort, og det er vi kede af.

Nævnet er ikke et ligestillingsnævn. Nævnet er et fortrinsnævn – fortrin for udlændinge – og sådan et synes vi ikke, der skal være. Vi synes, der skal være lige spilleregler, og hvis der var nogen, der skulle stilles bedre end den anden part, så er det Fremskridtspartiets opfattelse, at det må være den danske befolkning, der skal stilles bedre og ikke omvendt.

Så efter vores opfattelse er der ikke brug for nævnet, og der er i hvert fald slet ikke brug for, at nævnet bliver udvidet.

Søren Søndergaard (EL):

Forskelsbehandling eller diskrimination og ligestilling er efter Enhedslistens opfattelse to sider af samme sag. Det første skaber modsætninger

mellem folk; diskrimination udnytter, at mennesker ikke er ens, men netop forskellige, men i forskelligheden ligger efter vores opfattelse en styrke. Diskrimination af folk på grund af deres forskellighed skaber derimod undertrykkelse, udnyttelse. Derfor er den anden side af sagen – ligestillingen – så vigtig at sætte i fokus.

Nogle vil muligvis mene, og det har vi jo også hørt tidligere i dag, at diskrimination er noget, der finder sted i andre lande. Det synes vi ikke er tilfældet. Vi mener også, at det finder sted i Danmark.

I takt med at der er kommet mennesker hertil fra andre kulturer og lande, har vi set, at diskrimination og manglende ligestilling mellem mennesker med forskellig etnisk baggrund er et problem, som vi ikke kan lukke øjnene for i den tro, at det enten ikke eksisterer, eller at det vil gå væk, hvis bare vi ikke taler om det. Sådan er det ikke.

Men hvis vi ikke forholder os åbent til diskrimination og ligestilling, så dukker problemerne blot op i forskellige former og ofte på en måde, som vi desværre også har hørt skaber angst, utryghed og fjendtlighed, man kunne næsten sige had, baseret på fordomme og uvidenhed over for folk med baggrund i etniske mindretal.

Derfor er det rigtigt at tage tyren ved hornene og tale om lige rettigheder og pligter, og det er jo også det, der ligger til grund, kan man sige, for det forslag, som er fremsat her.

I det konkrete forslag har vi så bemærket i § 2, at nævnet skal udtale sig om generelle spørgsmål om etnisk forskelsbehandling. Det mener vi selvfølgelig er vigtigt, men det er jo også sådan, som det tidligere er blevet sagt, at denne her formulering skjuler, at der oprindeligt fra nogen lå en hensigt om at skabe et egentligt klageorgan for etniske mindretal, hvor enkeltsager kunne tages op. Det ligger altså ikke i det her forslag, og dér siger vi desværre, for det havde vi gerne set.

Så meget desto mere håber vi på, at den opgave, som er beskrevet i § 2, bliver udviklet i retning af at få set grundigt på behovet for måske at gøre noget særligt for at tage enkeltsagsdiskriminationen op i andre sammenhænge.

Man kan fremhæve andre ting i lovforslaget, som vi synes man skal have under nærmere behandling under udvalgsarbejdet, og en ting, som i hvert fald for vores vedkommende springer meget i øjnene, når man nu snakker om uafhængighed, er ministerens meget store indflydelse på formandskabet samt på ansættelse af sekretariatet.